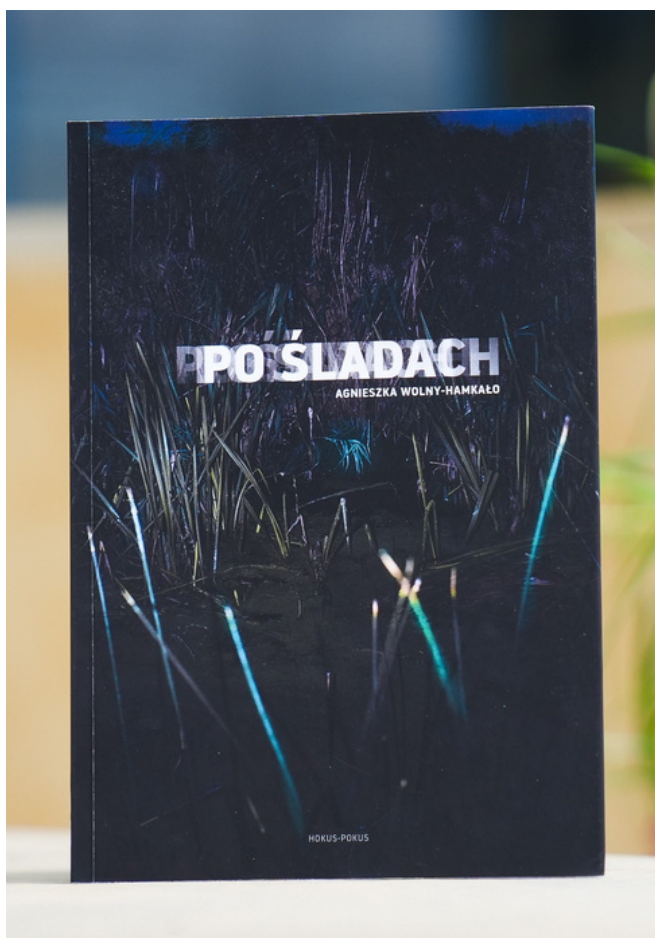

Bez odpowiedzi, bez efektu, bez happy endu.

Scenariusz zajęć edukacyjnych na podstawie książki
„Po śladach” Agnieszki Wolny-Hamkało
(wydawnictwo Hokus-Pokus, 2021)

Książka nominowana do Nagrody Literacka Podróż
Hestii 2022.

Sugerowany kierunek i sposób prowadzenia zajęć:

1. Praca z tekstem
2. Praca z tekstem kultury (malarstwo)
3. Dyskusja
4. Elementy dramy
5. Zajęcia zaprojektowane są też dla grupy, która nie przeczytała książki

Sugerowany wiek uczestników: 13 - 15 lat

Czas zajęć: 60 - 70 minut

Sugerowana liczba uczestników: minimum 6

Konsultacja merytoryczna: Janusz Heller

Przebieg zajęć

1. Na początku zajęć uczestnicy i uczestniczki otrzymują informację, że książka Agnieszki Wolny-Hamkało odbiega od typowych powieści współczesnych co najmniej pod 2 względami: a) gatunkowym oraz b) językowym.

a) „Po śladach” jest tzw. powieścią drogi – co to znaczy? (tajemnica, poszukiwanie, zagubienie, symbolika drogi)

b) Sposób, w jaki napisano książkę, można nazwać prozą poetycką – co to znaczy? (elementy obrazowania poetyckiego)

Prowadzący/prowadząca wyjaśnia przy okazji znaczenie użytych terminów literackich, ale stara się, żeby uczestnicy aktywnie brali w tym udział.

2. Prowadzący/prowadząca prezentuje pierwszy rozdział książki zatytułowany „Pamięć przyjęć”, który służy jako przykład argumentujący postawioną w pierwszym punkcie tezę:

Nawet z najlepszego przyjęcia ludzie zaczynają w pewnym momencie wychodzić. Część z nich znika niezauważalnie, po innych zostaje puste miejsce. Pozostali goście szukają nowego tematu i rozmowa toczy się dalej. Ale są tacy, których odejście po prostu kończy wieczór. Wszystko, co następuje potem, wydaje się jałowe i pozbawione wdzięku.

3. Na podstawie przeczytanego fragmentu i informacji, że jest to cały rozdział książki uczestnicy i uczestniczki odpowiadają na pytania:

- kto jest bohaterem tego rozdziału?
- czy można wskazać wyraźnie zarysowującą się fabułę?
- jak można nazwać styl prowadzenia fabuły w tym rozdziale?
- czym są zaskoczeni?
- jakie konsekwencje dla czytelnika ma tak specyficzny sposób prowadzenia fabuły? (pozytywne i negatywne)
- czego spodziewają się po całej książce, wiedząc, że jest to jeden pełny rozdział?
- jak w interpretacji tego rozdziału pomoże im fakt, że autorka powieści jest też poetką?

4. Prowadzący/prowadząca dodaje kolejne informacje o głównych bohaterach książki, którymi są Julek i Franek poszukujący w różnych miastach i miasteczkach zaginionej Adeli. Można wspomnieć o wątku romansowym łączącym Adelę z chłopakami.

5. Nawiązując do tytułu powieści, prowadzący/prowadząca dopytuje, jak można go odczytywać w kontekście czynności i celu poszukiwań – czy w tytule określony jest dokonany aspekt poszukiwań? Co może sugerować tytuł?

6. Uczestniczki i uczestnicy zapoznają się z kolejnym rozdziałem książki zatytułowanym „Po zmierzchu”:

Zobaczyli ją: promieniująca łuna zmieniała Siechnice w olbrzymi plan filmowy. W jednej chwili wszystko stało się nierzeczywiste. Poczuli się jak statyści. Sztuczne światło było żółte, przypominało blask starych ulicznych latarni. Jednocześnie w miasteczku tłoczyły się cienie, które dygotały i drżały na wietrze. To miasto odgrywało inne miasto: tak prowizoryczne i kruche, że można by je było spalić, rzucając niedopałek na ziemię. Być może gdyby Franek oparł się o parkan, pod którym przemykały koty, scenografia przewróciłaby się, odłaniając jakieś centrum dowodzenia, reżyserską kabinę. Problem polegał na tym, że mieszkańcy też pewnie czuli się jak na planie reality show. Intensywne światło przyrastało poziomo po bokach szklarni i kierowało w niebo skoncentrowany snop, złocisty tunel, w który wpadały ptaki.

7. Uczestnicy/uczestniczki zajęć próbują określić na podstawie tekstu stan wewnętrzny, emocjonalny Julka i Franka. Odpowiadają też na pytanie, jak ten fragment można interpretować w odniesieniu do tytułu powieści – jak jest atmosfera, klimat prowadzonych poszukiwań?

8. Żeby zobrazować wizualnie stan emocjonalny młodych bohaterów, prowadzący/prowadząca zapoznaje uczestników i uczestniczki z malarstwem Edwarda Hoopera:

a) „Nocne marki”, 1942

[LINK](#)

b) „Nowojorskie kino”, 1939

[LINK](#)

c) „Poranne słońce”, 1952

[LINK](#)

9. Uczestnicy i uczestniczki szukają podobieństw między obrazowaniem słownym Hamkała a wizualną perspektywą Hoopera. Odczytują emocje i przesłanie obu tekstów kultury.

10. Po wprowadzeniu tekstowym i wizualnym, uczestnicy i uczestniczki przygotowują w grupach 2-osobowych 3-minutową dramę. Wcielają się w role dwóch osób poszukujących kogoś bardzo dla nich ważnego. W swojej prezentacji korzystają z podpowiedzi dramaturgicznych:

- scenerią dramy jest poznany wcześniej rozdział „Po zmierzchu”
- poszukiwania wciąż nie przynoszą rezultatów
- dialogi formułowane są w stylistyce prozy poetyckiej

11. Zajęcia kończą się prezentacją dram.